

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 162.

V Ljubljani, v četrtek 18. julija 1889.

Letnik XVII.

Kje je nevarnost?

So neke vrste ljudje, ki si ne dajo ničesa dovedati; kar si vbijejo v glavo, to vedno trdijo, tudi ko bi bili o nasprotnem prepričani. Naš narod imenuje take ljudi trmaste. Trmastega človeka prepričati je pravo Sisifovo delo.

Dolgo se že trudimo, da bi gospodom pri „Slov. Narodu“ brez ovinkov dokazali, kako so jo zavozili v tem ali drugem vprašanju, kako trpi vsled njihove brezozirnosti dobra stvar in ima konečno škodo le narod, za katerega občni blagor se nam je vsem boriti, pa pri teh gospodih je ves trud brezuspešen. Kar enkrat rekó, to trdijo v enomer; in če jim navedeš še tako jasne in neovrgljive dokaze, zavijajo jih vedno po svoje. Svojih trditev ne prekličejo, ko bi sami sebe še tako smešili in bili po obrazu.

Nov dokaz takega početja nam je zopet naj-novejši neosnovani napad na knezoškofa ljubljanskega. Namen njihov je bil, g. knezoškofa očrniti pred slovenskim občinstvom kot neprijatelja slovenskemu jeziku in njegovim pravicam, ob enem pa tudi one „mlade gospode“, za katerimi nekda stoji gospod knezoškof in jim daje potuho. Pri tej priliki moremo in moramo odločno povdarjati, kar sami vemo iz svoje izkušnje in kar smo zvedeli z najkompetentnejše strani, da se g. knezoškof niti na prošnjo odličnega moža niti za pičico ni hotel vmešavati v zadnje deželno-zborske volitve. To Vam lahko povedó gospodje na Gorenjskem in Belokranjskem.

„Sedaj je dokazano“, pisal je dné 15. t. m. „Slov. Narod“, „da gospod knezoškof slovenske narodnosti ne ljubi, in dokaze imamo v rokah“, ergo tudi mlajše duhovništvo ne ljubi slovenske narodnosti, ker ne gré v ogenj za one možé, kateri so po „Narodovem“ mnenju edino pravi narodnjaki, ki morejo osrečiti slovenski narod.

Takoj drugi dan smo se poučili neposredno pri gosp. knezoškofu, da je bilo poročilo „Slov. Naroda“ o razgovoru gosp. knezoškofa z eksc. justičnim ministrom neistinito. Včeraj je ponatisnil naš odgovor na svoj nesramni napad, takoj za odgovorom pa sledeče pojasnilo, katero se mu je doposlalo z druge, kakor pravi, „najkompetentnejše strani“:

„Poročilo Vašega cenjenega lista o nekem razgovoru, katerega sta imela slovenska državna poslanca z eksc. justičnim ministrom, nikakor ni avtentično. Povsem neistinito ter z lastnimi besedami ministrovimi v očitnem nasprotju je zlasti vse ono, kar se v dotičnem članku temu dostojanstveniku spodtikagledé slovenskega pismenega jezika, oziroma gledé primernosti nemških odlokov. Razgovor se sploh ni sukal okolu pismene slovenščine, temveč okolu narečij slovenskih in njihovih razlik. Tudi o izjavi prevzv. g. knezoškofa ljubljanskega, na kojoj se je g. minister pač osobito skliceval, sotrudnik „Slov. Naroda“ ni bil dobro poučen ter se poročilo njegovo v marsičem ne strinja s pristno resnico.“

Naj sedaj čitatelji nepristransko primerjajo naše pojasnilo z onim, katero je „Slov. Narod“ dobil z „najkompetentnejše strani“, na prvi hip bodo uvideli, da poročilo „Slov. Naroda“ o razgovoru, kateri sta imela slovenska državna poslanca z eksc.

justičnim ministrom nikakor ni avtentično, da je povsem neistinito ter z lastnimi besedami ministrovimi v očitnem nasprotju, da se razgovor okolu pismene slovenščine sploh ni sukal in da o izjavi prevzv. g. knezoškofa sotrudnik „Slov. Naroda“ ni bil dobro poučen.

„Slovenski Narod“ pa vendar misli, da so njegovi čitatelji tako naivni in nerazsodni, da ne bodo spoznali, kje je resnica. S predrznim čelom zavije vso stvar ter si podpiše obsodbo, ko tako-le modruje:

„Na prvi hip se vidi, da se pojasnilo, ki nam je došlo z najkompetentnejše strani, ne vjema s pojasnili, koje prinaša „Slovenec“. Kak je bil razgovor mej knezoškofom in ministrom, tega mi ne vémo, mi smo pisali samo o tem, kako je minister uporabil ta razgovor nasproti slovenskima poslancema. Da se je to zgodilo, in sicer na tak način, da sta gospoda poslanca osopnila, to nam potrjuje tudi pojasnilo, ki nam je došlo z najkompetentnejše strani. Da smo bili dobro poučeni, kaže zadnje pojasnilo, ki gledé gospoda knezoškofa v tako splošnih frazah govori, kakor oficijozni listi, kadar dementujejo kako stvar, o kateri je vsak prepričan, da je resnična. Ne trdimo, da se je vsaka beseda tako govorila, kakor se je tiskalo; v glavnem jedru pa je bil razgovor mej poslancema in ministrom tak, kakor se je tiskal v našem listu. Zajemali smo iz vira, to je iz ust odličnega dolenjskega moža, ki je v tesni dotiki z najkompetentnejšo stranjo, koja nam danes pojasnila določila. Če pa je gospod minister knezoškofove besede poslancema drugače povedal, kot jih je Njega knežja milost govorila, za to mi nismo odgovorni.“

Gospodje, ali ni to blamaža? Ali se Vam zdí smešno, ker smo Vam to blamažo že prej napovedali? Kje je tisti odlični dolenjski mož, katerega stavite tu na mesto dveh slovenskih državnih poslancev? To je pesek v oči; imenovali ste ju, da ste se pokazali bolj bombastične.

Predrzno je torej „Slovenskega Naroda“ vprašanje: „Kje je nevarnost?“ Nevarnost za slovensko ljudstvo je na Vaši strani. Dovolj ste že narod politično demoralizovali, in sedaj s tako nepredvidnostjo hočete kompromitovati celó visokega cerkvenega dostojanstvenika.

Levstikova slavnost.

Prominoli so krasni dnevi Vodnikove slavnosti in zopet vas vabi majka Slovenija na dan k slavju jednega naših najodličnejših velmož na slovstvenem polji. Mal narod smo, a pokazali smo čestokrat in pred kratkim svetu, da znamo čislati svoje duševne velikane mej drugim s tem, da jim stavljamo v trajen znak svoje ljubezni, zahvalnosti in svojega ponosa spomenike, katere je zgradila narodna požrtvovalnost. Mnogo smo pretrpeli Slovenci; cela naša zgodovina je neprestan boj za naše svetinje, za naš obstanek zoper mogočne protivnike, in zgodovinar se mora čudom čuditi, da nas ni zadela kruta osoda naših bratov na severu preko črnorumenih količev. Razcepili so nas na mnogo delov, obkoljeni smo skoraj od vseh strani od nam protivnih in ekspansivnih narodov, ali Slovenija je in bode vekomaj! — Inter arma silent musae. — V dolgotrajnem boji zoper Turke in druge sovraže naše domovine na jugu in severu, v težkem dasi brezkrvnem boji zoper tujo kulturo naših mogočnih

sosedov, zoper samovlastno in tlačno gospodstvo nemškega plemstva, v teh slabih vremenih in neugodnih razmerah se ni moglo razviti naše slovstvo. Ali jedva so prvi žarki zore zasvetili na temnem in tožnem slovenskem nebu naznanjajoč, da bode dan, vstal je med nami prvi pesnik Vodnik in je navdušeno vzkliknil:

„Mirija vstan!“

In zdramil se je počasi narod iz svojega težkega spanja, prišla je zlata Vesna in pričelo je cvesti in zeleneti na slovstvenem polji. Kar so pesniki peli, postalo je kmalu svojstvo naroda in kmalu se je razlegalo ob Triglavu:

„Čujte gore
in bregovi,
da sinovi
Slave smo!“ —

Pesem navdušuje narod; ni slavnosti, kjer bi ne zaoril našega Jenkota „Naprej!“ Čuješ ga pri čaši plzenskega piva v zlati Pragi, čuješ ga po celem Balkanu do obal čarobno-krasnega Bospora.

„Naprej zastava slave!“

Pričelo se je pa tudi v drugem oziru na slovstvenem polji živo delovanje. Narod zahteval je vedno odločnejše svoja prava, zlasti da se uvede slovenščina v vseh naših šolah kot učni jezik, kar se žalibog še vedno ni popolnoma uresničilo. Manjkalo je potrebnih slovenskih knjig, kar ni čudo, ako se oziramo na takratne žalostne razmere, in uprav smešno je, ako se spomnimo, kakó so nam naši nasprotniki predbacivali, da še knjig nemamo. V tem oziru je najvažnejše delo slovničarjev, ker to je temelj vsemu slovstvu.

V krogu naših učenjakov gledé zaslug za naš materini jezik je pa mej prvimi mož, katerega bo dné 11. avgusta t. l. proslavila Slovenija na njegovem rojstvenem kraju v Velikih Laščah in Dol. Rétijah.

Fran Levstiku se imamo zahvaliti v mnogem oziru, da je naš pismeni jezik tak, kakor ga narod govori, da je takó krasen, takó dovršen! Bilo bi odveč, Levstikove zasluge na tem mestu v novo povdarjati. Zato naj omenimo samo besede njegovega prijatelja in rekli bi njegovega dioskura prof. Stritarja, ki jih je pisal odboru: „Jaz vé, kaj je bil Levstik, jaz vé, da je on zaslužil spomenik, kakoršnega morebiti nobeden mož, kar jih je rodila slovenska mati.“

Slavnosti, katere prirejamo svojim zaslužnim možem v proslavo, so pa tudi za naše priprosto ljudstvo velikega pomena. Pri takih prilikah vzkipi zopet narodno navdušenje in se ojači narodna zavest.

Odborov poziv za doneske k Levstikovemu spomeniku našel je živ odmev v rodoljubnih srcih iz vseh slovenskih pokrajin. V dokaz temu je nabrana svota, katera je v tako kratkem času narasla na 1300 gld. To je omogočilo, da se napravi na Levstikovem rojstvenem domu v Dol. Rétijah spominska plošča, v Velikih Laščah pa lep spomenik iz repentaborskega kamena.

Odbor bode vse svoje sile napel, da bode slavnost veličastna in sijajna.

Zato pokažite Slovenci dné 11. avgusta t. l., da častite učenjaka in pesnika s tem, da prihitite k slavnosti, zberite se deputacije narodnih društev in položite na novem žrtveniku svojo ljubezen in spoštovanje do moža, ki je neumorno deloval za našo slovensko domovino, katero je neizmerno ljubil,

— do našega Levstika, kateri nas je učil bratovsko ljubezen, rekoč:

„Skrbi za-se, ljubi brata;
dvigni ga, odpri mu vrata
in sodnik naj bo sreč!“ —

—r.

Delovanje v zvezi stoječih slovenskih posojilnic v 1888. letu.

Poteklo je leto dnij, odkar smo poročali o delovanju slovenskih posojilnic 1887. leta. Izkaz za leto 1888 kaže zelo pomenljiv napredek, znatnejši, kakor 1887. leta. Napredek se ne kaže v skupnem denarnem prometu, tembolj pa v množičih se združnikih, v višjih hranilnih vlogah in dosledno višjem donesku posojil. Izkaz denarnega prometa itak ni pomenljiv, ker se tisti lahko po volji zviša, namreč če se podaljšana posojila dvakrat na leto sprejmejo in zopet izdajo, to pa ni učinkovit promet in tako se ne bi smelo izkazovati. Če bi celjska posojilnica take izkaze delala, imela bi prometa nad 3 milijone gld., v istini ga pa ima blizo 1 milijon gld., zato, ker stavlja v promet samo le novo dana posojila, ne pa tudi tista, od katerih se dvakrat na leto plačajo obresti. Glavna stvar je torej stanje hranilnih vlog in danih posojil.

Število združnikov pomnožilo se je od 13.289 na 15.297. To kaže, da segajo in si pridobivajo zaupanje posojilnice vedno bolj med ljudstvom, in da ni združno delovanje masi narodov nič več novega. Ker malone vse posojilnice dovoljujejo posojila le združnikom, mora vsak, kdor želi posojila, vpisati se v zadrugo, kar je pametna in koristna naredba. Kajti kdor je postal združnik, navadno ostane, ako tudi poplača svoj dolg, in po tem potu rastle bode število za zadrugo se zanimajočih ter zanj odgovornih članov. Posebno pa tudi zaradi tega, ker imajo take posojilnice velike olajšave pri davkih. Zatorej moramo tukaj očitno grajati posojilnico, ki ne dela tako in plača zaradi tega ogromno svoto 1531 gld. davka, sicer bi plačala samo okoli 30 do 50 gld.; to zasluži torej očitne graje, s tem se obresti podražijo za 1% in nima nikdo nič od tega, kakor par mogoteev par krajcarjev več dividende. Gospodje, to ni dobrodelni zavod, ampak se mu lahko reče brez potrebe odušiči. Največ združnikov, 2005, šteje posojilnica ptujskega okraja, kjer narodno probujeno ljudstvo spoznava koristi in imenitnost narodnega denarnega zavoda. V Celji je 1607, v Mariboru 1505, v Mozirji 778 združnikov. Razmerno narasel je tudi znesek vplačanih združniških deležev od 307.007 gld. na 338.093 gld.

Hranilne vloge so iznašale koncem 1887. leta 2.296.211 gld., leta 1888 so pa hranilne vloge narasle na lepo svoto 2.698.601 gld., dokaz v številkah, kako da raste zaupanje do posojilnic v zvezi klevetanju nasprotnikov, katerim so ravno posojilnice najhujši trn v peti. Ljudstvo, katero stoji v gmotnem oziru na lastnih nogah, nezavisno je tudi v političnih vprašanjih. Nekatere posojilnice imajo celo več vlog, nego jih potrebujejo, n. pr. mariborska. Večjim pa ne zadostujejo vloge in združniški deleži, ter so prisiljene, po izposojilih pridobiti si denarna sredstva. Zveza tu posreduje, kakor tudi pomaga pri ustanovi novih posojilnic in v davčnih zadevah. Sicer se je pa v tem oziru leta 1888 velikansko zboljšalo, kajti leta 1887 so si posojilnice bile izposodile 83.620 gld. pri tem, ko so imele gotovine in drugod za rezervo naloženega 231.034 gld., leta 1888 pa imajo še na posodo vzeti 80.684 gld., imajo pa zato v blagajni in pa pri zavodih naloženega lepo svoto po 355.136 gld., torej za 274.452 goldinarjev več, kakor izposojenega, kar jim ostaja kot rezerva za slučajne potrebe, in taka rezerva je prepotrebna zaradi tega, ker so posojilnice navezane same na sebe in nimajo o katastrofah pričakovati pomoči. Denar je v rokah naših v tem oziru mogočnih nasprotnikov, polastili so si vse večje denarne zavode kakor hranilnice, in če bi nam bilo pomoči treba, gotovo je ne bi dobili od njih, ki bi nas radi le potlačili.

V letošnjem 1889. letu so se pa razmere tako na dobro obrnile, da ne bo treba posojilnicam iskati izposojil, temveč stale bodo tudi v tem oziru na svojih trdnih nogah.

Obresti za hranilne vloge so navadno še 5%, torej malo višje, nego pri hranilnicah, pa večje posojilnice dovoljujejo tudi le še po 4 $\frac{1}{2}$ in 4%. Za posojila se zahteva navadno po 6%, kar ni pretirano za osebni kredit. Nekatere posojilnice

so celo na 5 $\frac{1}{2}$ in 5% že znižale obresti pri posojilih, posebno pri vkujiženih.

Kakor hranilne vloge, narasla so tudi posojila dana združnikom. Posojilnice imajo izposojenih 2.943.369 gld., ali za 337.177 gld. več, nego prejšnje leto; od tega imajo štajerske posojilnice dve tretjini, namreč 1.950.665 gld., ravno tako hranilnih vlog od skupnih 2.698.601 gld. imajo štajerske 1.840.596 gld. Koliko poštenih kmetijskih posestnikov je bilo rešenih iz rok odušičkih in pred poginom, lahko presojamo, ako se spominjamo, koliko je bilo še pred malo leti eksekutivnih dražb kmetijskih posestev, in koliko manj jih je zdaj.

Zato znova kličemo rodoljubom: Ustanavljajte posojilnice, kjer jih še ni! Koristili boste narodu po dvojnem potu. Kdor ima na razpolago gotovino, bode vedel, kje varno naložiti svoj denar. Pošteni in zaupanja vredni mož pa bode našel v sili pomoč pri domačem denarnem zavodu. Vsaka slovenska posojilnica je narodna trdnjava. „Zadruga“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. julija.

Notranje dežele.

Krakovski „Czas“ odločno oporeka trditvi, da bodo *deželni zbori* sklicani že v prvi polovici septembra. Osebito naglašata ta list, da se gališki deželni zbor ne bo sešel pred oktobrom. Ker ga pa čaka obilo dela, provzročilo bo to, da državni zbor ne bo pričel delovati pred 15. dnem novembra.

Mej rudarskimi delavci na Štajerskem je izbruhnil velik *štrajk*. Delo je ustavljeno popolnoma ali deloma v Seegrabenu, Münzenbergu, Tollingrabenu, v okrajih Voitsberg-Köflach, v fužinah v Pichlingu in v Donawitzu. Iz Köflacha se poroča, da je položaj postal nevaren. Došel je tje eden bataljon vojakov pod poveljništvom polkovnika Morawetza. Pravijo, da so videli mej štrajkujočimi delavci nekega agitatorja, ki je došel iz Vestfalije.

Vnanje države.

Srbsko ministerstvo je izdalo ukaz vsem uradnim predstojnikom, naj nemudoma naznanijo vojnemu ministerstvu vse one vojaščini podvržene civilne uradnike, ki so neobhodno potrebni, da ne bodo v slučajih mobilizacije poklicani k orožju. — „Kreuzzeitung“ piše: Nasprotje mej vlado in regentstvom postaja vedno večje; s tem v zvezi je oboroževanje tretje napovedi. V Srbiji se javno o tem govori, da je radikalna vlada z ozirom na volitve oborožila tretjo napoved, ker hoče onemogočiti vsak poskus liberalnega regentstva, da bi se znebil neljubega kabineta. — Ruski poslanik Persiani je dobil veliki križ reda sv. Save. Komentara menda k temu ni treba.

Neki londonski list je trdil, da namerava princ Ferdinand dne 14. avgusta proglasiti *Bolgarijo* za neodvisno, sebe pa za kralja. „Pol. Corr.“ temu odločno oporeka, kakor sploh vsem vestem, ki besedičijo o bolgarskih naporih za samostojnost. — Vojaški pribočnik pri avstro-ogerskem veleposlaništvu v Carjigradu, polkovnik Manega, si je v Plovdivu in v okolici sofijski ogledal bolgarsko vojno. Čeravno to nadzorovanje ni bilo uradnega značaja, vzbudil je vendar v Bolgariji ta dokaz avstrijskih simpatij veliko radost.

Nemški cesar bo, kakor je sedaj konečno določeno, prišel dne 2. avgusta popoludne z vojnomojnaričnim oddelkom pred Portsmouth. Princ Waleški ga bo pozdravil na krovu ladije Hohenzollern.

Minolo nedeljo se je v Parizu otvoril *mejnarodni delavski shod*, katerega se vdeležuje 189 inozemcev, mej temi 82 Nemcev z desetimi poslanci, 6 Rusov, 4 Poljaki, 14 Belgijcev, 9 Avstrijcev, 1 Bolgar, 1 Grk itd. „N. Fr. Pr.“ poroča o prvi seji: Lafarge se je zahvalil nemškemu socialistom, da so leta 1870/71 bili boj zoper železnega kanclerja ter mu v javnem državnem zboru povedali, da bodo enako Francozom podrli vendomski steber. Liebknecht je predlagal, naj se skuša doseči sporazumjenje mej vsemi francoskimi revolucionarji. Nemški delavci se sedaj bratijo s francoskimi. To je zvezna pogodba, ki bo vplivala na ves ostali svet.

Francosko državno sodišče se bo skoraj gotovo sešlo dne 10. avgusta. Povabilo k obravnavi se je predvčeraj vročilo Boulangerju, Dillonu in Rochefortu. V to imajo časa 10 dni. Ako ne bodo prišli v Pariz, izgubili bodo državljanske pravice ter se bo njihovo premoženje konfiskovalo.

Švicarski zavezni svet je predlagal vsem onim državam, ki so se povabile k mejnarodnemu posvetovanju o varstvu delavcev, naj se ta konferenca preloži do prihodnje spomladi, da se bo mogel program predložiti vsem vdeležencem še pred sestankom dotičnih zastopnikov.

Kakor trdi „Pol. Corr.“, prepričani so vedno bolj *italijanski* vladni krogi, da se irredenta sicer v prvi vrsti obrača zoper Avstro-Ogersko in trodržavno zvezo, to pa le navidezno, kajti dejanski si je zapisala na zastavo le boj zoper monarhično

idejo in za republikansko propagando. Temu nasproti je treba povdarjati, da nobeden list v Italiji ne piše odločno zoper irredento. — „Osservatore Romano“ pravi, da je Crispi sklenil naravnost odpraviti garancijsko postavo, ker bo potem lažje nadaljeval boj zoper papežvo. „Garancijska postava“ je bila začetkoma le pesek v oči, da bi se mislilo, papež je v resnici prost. Sedaj pa je prišlo že do tega, da po mnenji italijanske vlade svet ne potrebuje več jamstva za papeža. Prostožidarji smejo v Rimu počenjati, karkoli hočejo. Psovati smejo sv. Očeta, čeravno določuje postava, da je tako psovanje zločin razžaljenja veličanstva.

V kratkem se bo sešel v Dublinu velik shod, na katerem se bo sklenila ustanovitev *irske* najemniške lige, kateri bo namen: 1. Najemnikom pomagati s pravnimi sveti zoper veleposestnike in 2. z gmotnimi sredstvi podpirati prognane najemnike. Kakor se govori, povprašali so irski vodje poprej Gladstone-a in Johna Morley-a, predno so pričeli sestavljati pravila. „Freeman's Journal“ se izjavlja o ligi: „To gotovo ni udarec zoper plačevanje najemščin. Vest o ustanovitvi te lige je vzbudila mej veleposestniki veliko razburjenost, mej najemniki pa je jako ugodno vplivala. Parnell že vé, kaj hoče.“

Mahmuda pašo, ki je prišel brez doseženega vspeha s *Krete* v Carjigrad, je sultan v ponedeljek sprejel v dolgi avdijenci. Na podlagi Mahmudovih povedb bo sultan dal sestaviti okrožnico ter jo razposlati velevladim. S tem je postala ta zadeva jako zanimiva, kajti mogoče je sedaj le dvoje: Turčija smatra kretske vprašanje odslej za zunanjo zadevo, ali pa méni, kar je verjetneje, da se sme pri inozemstvu opravičeno pritožiti zaradi katerihkoli tujih vplivov.

Izvirni dopisi.

Iz ljubljanske okolice, 16. julija. S studom opazuje vsakdo, kdor dobi v roke „Slov. Narod“, početje tega lista, ki po volitvah pika, kakor gad, in stapa okoli sebe, češ, naj zadene kogar koli. Najbolj ga grize sijajni propad g. Hribarja, za katerega se je agitiralo z raznimi zvijačami — da ne rabimo hujše besede — na vse kriplje, posebno njegovi „oficirji“ so bili vedno toliko na nogah, da so si pri tem gotovo izbrusili pete in jezike; da vse to nič ni pomagalo, gre hvala zdravemu umu in zavrednosti naših volilcev, ki se še dobro spominjajo Bleiweisove dōbe. Za drugim gospodom ne javkajo tako, ker menda je premalo trobil v njihov rog. No, mi privoščimo gosp. Hribarja — ne Ljubljani, pač pa tistim volilcem, ki so ga posadili na poslaniški stol, na katerem se bo prav po pavovsko šopiril in z zaničevanjem gledal na nas, ki smo ga posadili na cesto. Če le ne bo vdarilo to tudi na banko „Slavijo“, katera ima tako „mladega“ zastopnika! Pa gospod Hribar menda že vé, kaj dela, drugače bi se on in njegova garda ne bili tako ljuto vstopili proti duhovščini, ker je pri „Slaviji“, kakor je obče znano, zavarovanih tudi veliko objektov, in tu je vsa premija gotov dobiček. Koliko pa je še duhovnikov osebno zavarovanih! Obžalujemo pa še nekatere gg. učitelje, ki so vsi zaljubljeni v g. Hribarja — iz katerih vzrokov, ne vem in ne ugibam.

Pa pustimo gosp. Hribarja, saj so ga Ljubljanci pobrali in zdaj je na konji, čeravno na dragem, to bote vedeli Vi bolj, kakor mi. Z izidom naše volitve smemo biti in smo zadovoljni vsaj deloma vsi, kajti dobili smo v zbor dva možaka po naši volji (akoravno ju iz raznih vzrokov centralni volilni odbor ni priporočal); gosp. Povše je kot bivši vodja kmetijske šole in zdaj sam izveden kmetovalec gotovo velika pridobitev za deželni zbor, ker je ne le teoretičen, marveč tudi praktičen strokovnjak, in to so njegovi volilci dobro uvideli. G. Ogorelec mu bo kot praktičen mož gotovo tudi na strani stal, ker pozna težnje in potrebe svojih volilcev, med katerimi živi. Oba pa sta značajna moža in v prvi vrsti samostojna, neodvisna, kar pa g. Ivan Hribar ni.

In pri vsem tem, da smo tako dobro uganili, nas hoče „Slov. Narod“ poslati v šolo k Notranjem! Kaka predrznost! Da smo mi že davno zreli za volitve, to smo pokazali že o Bleiweisovi dōbi, ko so „Narodovci“ parkrat naskočili, pa so bili sramotno odbiti. Ménite, da nimamo spomina? Nas se tudi ne primejo petaki, kakor nekje drugje; zato si tudi od nekdanj ni upal noben nemčurski kandidat pri nas na dan, ker vedel je, da bo šel s krvavim nosom domú. Da se je par vasi ali marveč le nekaj mož, ki v njih zvonec nosijo, „poliberalilo“, ker jim je „Narod“ evangelij, to ne izdá nič, ogromna večina je vendar konservativna, čeravno omenjeni list vedno liberalno ljuliko seje med nas.

Slednjič še eno. Če so „Narodovi“ gospodje tako bojeviti, naj prihranijo svoje orožje za pravega

sovražnika, nemčurja, ki še zmiraj le miži, a ne spi in bo skočil po konci brž, ko bi se premenila sistema, kar v naših časih ni nemogoče. Ali ste nánje čisto pozabili? Morda ste sklenili z njimi kako „pobratimstvo“? Po volitvi v Ljubljani nam je v okolico nekaj tacega zadišalo. No, pa mirna Bosna! „Narodovci“ in njegovi „obrtniki“ imajo svojega g. Hribarja, ki jih bo odrešil vseh nadlog in težav in naredil, da jim bodo v usta letale pečene jerebice. Dober tek!

Iz Žirov, 16. julija. Dolgo že ni bilo od nas nobenega dopisa. Eni ne znajo, drugi menda pa nočejo dopisavati, češ, čemu bomo svetu odkrivali naše nadloge in prepire. To je sicer tudi res, vendar je včasih dobro, da pride kaj med svet. Nikar ne mislite, da pri nas mirno in zadovoljno živimo. Kaj še! Ravšamo, kakor drugod. Ko je neki mož pri nas umrl, bil je občinski blagajnici dolžan 800 gld. Njegove hčere mož pa ni hotel plačati vse svote, ker se je pobotnica glasila le na 600 gld. Kako bodo občinski očetje to stvar poravnali, tega ne vem. — Ko so bile pri nas volitve volilnih mož za deželnega poslanca, bilo ni prepira ne konca ne kraja. V občinski pisarni in na cesti so se zmerjali, da je bilo grdo. Bog razumi te ljudi. Prepirajo se, da ne vedó zakaj; ko pa pridejo v krčmi skupaj, so pa bratje. Jaz Vam rečem, da si je hudobec izmislil volitve, ker pri tej priliki se obrekujejo, opravljajo in eden drugemu očitajo, kar je bilo in kar ni bilo res. Mi že tudi imamo preveč krčem, kjer ponočnjaki razsajajo. Straža bi morala bolj strogo paziti, ne pa samo okrog vode hoditi.

Še nekaj danes. Za neko stezo iz Nove vasi proti Račevi so se 10 let pravdali in Račevci so pravdo zgubili. Stezo so jim pregradili in dné 7. julija so jih stražili, če bodo zagrajo ulomili. In res pridejo v nedeljo zjutraj, ko so šli k prvi sveti maši. Začeli so ograjo proč metati. Prišel se je boj; ranjenih je več oseb. To je torej konec dolge pravde.

S Sel pri Šumbregu, 10. julija. Kakor enoletna mušica prileti naj čez leto dni moj skromni dopisek iz naše uboge Krajine v belo Ljubljano. V svojem lanskem dopisu sporočal sem vam tužno vest o smrti blagega mladeniča-dijaka. Letos sem tako srečen, da vam morem javljati vesel glas iz naše župnije. Lanski dopis naznanjal vam je o smrti telesni enega človeka, letošnji pripoveduje naj o duhovnem prerojenju in oživiljenju mnogih. — Česar je vsa fara s svojim duhovnikom že več let želela, to se nam je izpolnilo letos pretečene dni. Imeli smo namreč milost sv. misijona. Prišla sta 28. jun. preč. gg. oo. jezuita: Staré in Kos v našo malo-brojno duhovnijo. 29. junija pričel se je sv. misijon z navadnimi običaji, torej vam jih tudi ne bom popisoval. Z veliko sveto vedoželjnostjo hiteli so verni v našo za te dni pretesno župnijsko cerkev, poslušat zveličanske sv. resnice. Pa ne le domači duhovnjani, marveč tudi iz drugih bližnjih in daljnih duhovnij vrel so verni k nam o tem svetem času. Sama preč. gg. oo. misijonarja pričevala sta, da so ju ljudje jako pazljivo poslušali. In kaj bi ne poslušali verno in pazljivo misijonskih pridig, ko so bile s toliko zgovornostjo, prepričevalnostjo, gorečnostjo in umljivostjo rékane!

Delala sta imenovana gospoda tudi mnogo v spovednici. Pomagala sta domačim, a tudi tujim duhovnjikom, da so, tako upam za trdno, obnovili svoje življenje. Naša duhovnija znaša komaj 400 spovedancev, obhajancev pa je bilo od 1. do 5. t. m. 1223.

Toliko pa ne bi mogli storiti, ako ne bi bili imeli med seboj nekega gospoda. Imena njegovega ne bom imenoval tu, vém, da bi ne bilo všeč to njegovi veliki skromnosti in ponižnosti. Znan je, lahko rečem, skoro po vsem Kranjskem zbog svoje resnične pobožnosti in gorečnosti pri vseh duhovniških opravilih. Cele noči prebil je blagi gospod v spovednici, zadnjo noč pred sklepom neki ni zatisnil očesa. Marsikatera gorka molitev dviga se iz src onih, katerim je podelil zaželjeni mir vesti.

Omeniti moram tudi vzglednega obnašanja vernih, ki so v obilnih trumah dohajali po večinom slabih potih, po hostab, kamuji in hribih. Le en popoldan so krokali neki tuji krokarji ter bi bili radi skalili splošni mir in red, pa se ni dalo. Pohvaliti moram tudi pridnost in vstrajnost ljudi, da so tako radi dohajali k misijonskim pridigam, dasiravno so imeli čez glavo dela na polji.

K zvršetku zakličem za slovo č. gg. oo. misijonarjema Staretu in Kosu, ki odhajata od nas na

Koroško: Bog vaju spremljaj po vajinih potih vedno in povsod ter vama povrni, kar sta storila dobrega pri nas in drugod, da se bo vama izpolnila beseda kraljevega pevca: „Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua; venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.“

Nam pa podeli dobrotljivi Bog sv. stanovitnost, onim, ki so k prospehu sv. misijona pripomogli, nebeško plačilo.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 16. julija.

(Konec.)

III. Točki a) in b) se preskočite, ker je treba dotičnima poročevalcema še natančnejših informacij.

c) Svetovalec Gogola predlaga o prošnji vodstva otroške bolnišnice gledé odpisa nekaterih parcel, na katerih sta vknjiženi dve ustanovi, ena na korist mestni občini, druga na korist ubožnemu zakladu, da se dovoli ta odpis, ker je mesto zadostno zavarovano z eno samo parcelo, na kateri je sezidana bolnišnica. Vodstvo slednje pa se mora zavezati, da se poprej izbriše kranjska hranilnica, ki je prednostno vknjižena. Sprejeto.

e) Světnik dr. Staré pojasni zgodovino pogodbe s tovarno za plin, oziroma z L. E. Rüdingerjem v Augsburgu. Sklenila se je ta dné 31. marca 1860 za dōbo 35 let računjeno od onega dne, ko se je uvedla plinova razsvetljava. Ljubljansko mesto je bilo prvipot s plinom razsvetleno dné 19. nov. 1861, tedaj poteče ta pogodba dné 19. nov. 1896. Odpovedati se mora v prvih šestih mesecih tridesetega leta, tedaj v dōbi od dné 31. marca do dné 30. septembra 1889, ināče velja za nadaljnih trideset let. Predlaga tedaj, da se najkasneje dné 30. septembra t. l. pravnoveljavno odpové, kar brez ugovora obvelja.

IV. a) V imenu stavbinskega odseka nasvetuje isti poročevalec, da se makadamizujejo Florijanske ulice od Karlovske ceste do Starega trga, kar bi stalo po proračunu 2122 gld. 85 kr. Opravičeno je to tem bolj, ker je drdranje vóz v teh ozkih ulicah silno nadležno, ker se bodo kroglje mogle drugod porabiti in bodo potem poprave mnogo cenejše, kakor sedaj.

Unam se obširna razprava gledé novih tlakov in trottoirjev na Glavnem, Starem in Marijinem trgu ter v Gradišči. Konečno se pritrđi nasvetu stavbinskega odseka gledé nemudnega makadamizovanja Florijanskih ulic z dostavkom světnika Iv. Rozmana, da se pri tej priliki ob enem vredi kanal v teh ulicah in makadamizujejo z dovoljenjem vis. c. kr. erara tudi Rožne ulice, načeloma pa se sklene, da se bodo vršila preiskovanja gledé najprimernejšega tlaka in trottoirja na napominanih trgih in ulicah, toda počakati je treba s tem, da se popolnoma izgotovi vodovod in morda tudi novo kanalizovanje, ker bi se moral ināče vedno z nova tlak trgati in prenavljati, kar bi provzročilo velikanske troške.

Kot strokovnjak naglašā svetovalec Hrasky nasproti trditvi, da se na makadamizovanih ulicah, kot na Dunajski cesti, dela vedno veliko prahú ali pa blata, — da v Ljubljani prav za prav nimamo makadamizovanih, marveč le z grušo navadno posute ceste, kakoršne so bile že pred sto leti. Nasvèt njegov, da si mesto nakupi za makadamizovanje neobhodno potrebni železni valjar, se s pohvalo odobri.

b) Cesarski světnik Murnik poroča o prošnji „theaterverein“-a, da bi se zgradilo deželno gledališče v „Zvezdi“ in ne na Franc-Josipovem trgu, ter predlaga, naj se preide na dnevni red. — Obvelja.

c) Dr. Staré-ta naznanilo o napravi pnevmatičnih aparatov se vzame na znanje.

V. V imenu šolskega odseka nasvetuje dr. Vošnjak, da se usliši prošnja za podporo obiskovalcu tečaja o deških ročnih delih na Dunaji. Lansko leto je obiskal tukajšnji mestni učitelj gosp. Žumer ta tečaj ter ustanovil na drugi mestni šoli letos oddelek za ročna dela. Šolski nadzornik g. prof. Levec se je o tem tečaju in deških delih jako ugodno izjavil. Ker je dobil zgorajšnji prosilec od deželnega odbora že 50 gld., dovoli naj mu mestni zastop še 30 gld., kar se odobri.

VI. a) Sklene se, da se mestni magistrat znova obrne do deželne vlade zaradi ustanovitve šeste lekarnе na Poljanah ali pa Sv. Petra cesti.

Z ozirom na pozno uro se po predlogu županovem odlože ostale točke dnevnega reda do prihodnje seje, posebno še zaradi tega, ker je naznanil světnik Hribar, da hoče samostalen predlog staviti. — Se sprejme.

Svetovalec Hribar utemeljuje svoj predlog, naj bi mesto ljubljansko delovalo pri trgovinskem ministerstvu na to, da se bo zgradilo v Ljubljani današnjim razmeram primerno in dostojno poslopje za c. kr. poštni in brzojavni urad.

Mestni zbor mu pritrđi, da se v to svrho 1. vloži prošnja do ministerstva, 2. pa, da posebna deputacija osebno posreduje pri gosp. trgovinskem ministru. — V to deputacijo, ki bo v kratkem odšla na Dunaj, se izvolijo „per acclamationem“ župan Grasselli, podžupan Petričič in ces. světnik Murnik.

Potem se prične tajna seja.

Dnevne novice.

(Matura na ljubljanski gimnaziji) vršila se je od dné 10. do 17. julija popoldne. Izmed 57 dijakov osme šole v obeh razredih (a in b) delalo jo je 42, z odliko opravilo 11, trije so odstavljeni na dva meseca, trije na celo leto, drugi obnesli so se dobro. Počastil jo je nekaterokrat tudi deželni predsednik baron Winkler s svojo navzočnostjo.

(Mestni zbor) je v tajni seji v torek večer podelil meščanstvo mesta ljubljanskega gg.: Josipu Vidicu, hišnemu posestniku, Jak. Zalazniku, pekovskemu mojstru, in Aleksandru Gruberju. Med občane pa so bili sprejeti gg.: Fran Mešé, mitničar; Jak. Martinčič, ključavničar; Karol Tekavčič, komi; Andrej Črne, hišni posestnik; Anton Anžič, posestnik; Fran Pivk, krčmar; Štefan Franzot, trgovec

(Na deželni vinarski šoli v Grmu) bode letos učiteljski kurz od 6. do 27. avgusta. Vsprejetih bode 15 učiteljev. Učitelji, ki se želé vdeležiti kurza, naj se oglasijo do 25. julija pri deželnem odboru.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Litiji) bo imela v nedeljo 21. t. m. ob 5. uri popoldne v gostilni pri „Fortuni“ zbor, da izvoli zastopnike za veliko skupščino. Načelnistvo uljudno vabi vse častite ude k obilni vdeležbi.

(Za službe okrajnih zdravnikov) na Kranjskem se je oglasilo 31 prosilcev.

(Ustanova Kočevca, pa ne po kopitu Stampflo-
vem.) „Novice“ poročajo, da je dné 17. februarja 1887 umrl trgovec Maks Wiederwohl, rodom Kočevca, v svoji oporoki med drugimi volil tudi dežel-nemu muzeju kranjskemu znatno svoto 2000 gld. ter določil za jedno dijaško ustanovo 4000 gld. Pravico do te ustanove imajo na Kranjskem rojeni gimnazijci brez razločka narodnosti. Deželni odbor bode v znak hvaležnosti razobesil v deželnem muzeji sliko tega blagega moža.

(„Novice“) poročajo iz zanesljivega vira, da je gosp. baron Apfaltrern že na dan smrti Deschmannove zagotovil gosp. dr. Schafferju, da bode umrlému on naslednik, in gospodje ustavoverni veleposestniki so tej pogodbi pri volitvi dali svoj blagoslov.

(V podkovski šoli) c. kr. kmetijske družbe kranjske so se dne 27. in 28. junija vršile poskušnje pod predsedništvom vodje in ob navzočnosti c. kr. deželnega živinozdravnika in učitelja. Prvi dan je prišlo k skušnji 9 kovačev, kateri niso obiskavali šole, med njimi bili so 3, kateri so ponavljali skušnjo. Od prvič prišlih šestih kovačev so pa le 3 zadostovali, drugič prišli 3 kovači so bili zadostno izvežbani in dobili so spričevala. Po narodnosti je bilo 6 Kranjcev, 2 štajerska Slovenca, 1 Korošec, kateri je, nevešč svojemu materinemu jeziku, bil vpraševan v nemškem jeziku. Dne 28. so prišli na vrsto podkovske šole učenci, katerih je bilo v I. tečaju sedem, in sicer 6 Kranjcev in 1 Hrvat. Štirje so imeli podporo od c. kr. ministerstva, Hrvat pa od svoje domače občine. Vsi so povoljno prebili izkušnjo iz podkovstva in ogledavanja klavne živine in mesa. S prav dobrim vspehom sta naredila izkušnjo Hrvat Mato Plavec iz Martinske vasi in Slovenec Valentin Bajt iz Srednje vasi, kranjskega okraja, z dobrim vspehom pa Primož Belaj iz Žigmaric na Kočevskem, Strgar Valentin iz Medvod, Treven Ignacij iz Idrije, Zalar Janez iz Šent Vida nad Cerknico in Lukanc France iz Komende.

(Konjarski odsek) c. kr. kmetijske družbe kranjske je imel dné 5. t. m. sejo, v kateri je ukrenil vse potrebno za konjsko dirko v Sentjerneji

in določil darila, ki bodo znašala 400 gld. Prvo darilo bo 100 gld. Odsek je tudi sklenil, prositi e. kr. poljedelsko ministerstvo, da bi pomnožilo število zrebcev na Kranjskem, ker sedanje število ne zadostuje.

(Ogenj.) Danes popoldne okoli 1/2 2. ure je strela vdarila v kozolec Janeza Černeta v Štepani vasi h. št. 23. Škode ima blizo 1100 gld., ker mu je pogorelo veliko žita, posebno pšenice, poleg tega pa tudi mnogo orodja. Sosedje so prihiteli na pomoč ter sta posebno pomagala gg. Povše in Čerin, da da se je ogenj omejil.

(„Kmetovalčev“ vrednik), g. Gustav Pire, je šel do 31. julija na dopust, da si ogleda trtnoušne naredbe na Francoskem, planšarstvo in sirarstvo v Švici.

(Razstavi goveje živine) bodete letos v Bledu in Trebnjem. V Bledu bode sv. Jerneja dan, dne 24. avgusta.

(Strupena rosa) se splošno prikazuje po vinogradih. Posebno žalostna poročila dohajajo iz Vipave.

Telegrami.

Vrhnik, 18. julija. Gabrijel Jelovšek je jednoglasno s 33 glasovi županom izvoljen.

Bukarešt, 17. julija. Listi napovedujejo prihod kraljice Natalije v Jaš, pozneje v Bukarešt.

Rio de Janeiro, 17. julija. Sinoči je neki Portugalec z revolverjem ustrelil na braziljanskega cesarja, ki je ravno zapustil gledališče, toda ga k sreči ni zadel.

Vremensko sporočilo.

| Dan | Čas | Stanje | | Veter | Vreme | Mokrine na 24 ur v mm |
|--|-------|----------------|----------------------|-------------|-------|-----------------------|
| | | zrakomera v mm | toplomera po Celziju | | | |
| 7. u. zjut. | 735.7 | 20.8 | sl. vzh. | del. oblač. | 0.00 | |
| 17. 2. u. pop. | 732.8 | 25.1 | sl. zap. | oblačno | | |
| 9. u. zveč. | 731.6 | 20.0 | „ | jasno | | |
| Srednja temperatura 22.1°, in 3.1° nad normalom. | | | | | | |

Umrli so:

13. julija. Jožefa Božič, uradnikova žena, 65 let, Breg 14, srčna hiba. — Jožef Kovač, zasebnik, 53 let, Kravja dolina 11, jetika.

14. julija. Ana Šuster, trgovčeva hči, 1 1/2 mes., Špitalske ulice 7, oslabljenje. — Ana Bergant, sirota, 4 leta, Poljanska cesta 18, edem v možganih. — Anton Anžlovar, delavčev sin, 4 leta, Poljanska cesta 18, jetika.

15. julija. Reza Schreyer, posestnica, 79 let, Špitalske ulice 9, otrpnenje pljuč.

V bolnišnici:

12. julija. Ivan Taraninus, delavec, 36 let, jetika.
14. julija. Filip Savšek, delavec, 17 let, srčna hiba.
15. julija. Štefan Krašovic, krojač, 66 let, marasmus.
16. julija. Viljem Drašler, poštni uradnik, 37 let, Paralysis universalis. — Marija Susteršič, sobnega slikarja žena, 48 let, peritonitis exudatis.

Tujci.

16. julija.

Pri **Maticu**: Weiss, potovalec, iz Prage. — dr. F. Bazarig, inženir, iz Reke. — Maximovitz, trgovec, iz Zagreba.

Pri **Stanu**: M Krpan, učitelj, iz Medaka. — Jagovic, Fleischman, Rosenbaum in Oberländer z Dunaja. — R. Maas, trgovec, iz Trsta.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, ki so se v takó obilnem številu vdeležili pogreba ranjcega mojega brata, posebno pa č. oo. frančiškonom iz Kamnika, kamniški „Liri“ za milozvočno petje in darovateljem prelepih vencev izrekam v svojem in svojih sorodnikov imenu najtoplejšo zahvalo.

V RADOMLJAH, dne 16. julija 1889.

(1) Ivan Potokar.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto.

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Č. gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane (37)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto.

ZABAVI IN POUKU.




DOM in SVET

ZABAVI IN POUKU.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štrole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Službo cerkvenika

išče mlad neozenjen mož, ki ima sposobnost tudi za večje župnije. Službo želi takoj prevzeti.

Naslov pové upravništvo. (3-2)

Razglas.

Zaradi prezidanja prostorov v mestni hiši premestiti sta se morala začasno urada mestne blagajnice in davkavije

v meščansko bolnišnico (kresijo) (3-2)

v Špitalskih ulicah II. nadstropje.

Mestni magistrat ljubljanski, dne 16. julija 1889.

C. kr. priv. splošnja zavarovalnica v Trstu

(Assicurazioni Generali) ustanovljena leta 1831.

Jamstveni zaklad družbe gld. 38,369.849-10
Izsa ustanovitve je plačala družba škod za 217,257.394-75
Zavarovalno stanje v oddelku zavarovanj življenja dne 31. dec. 1888 110,813.920-80
Premijski listi in premije, ki se bodo v poznejših letih pobrale v oddelku zavarovanja zoper požar 23,202.774-10

Družba zavaruje

1. na človeško življenje v vseh mogočih sestavah;
2. zoper požare;
3. zoper škodo vsled toče;
4. zoper škodo vsled prevažanja na suhem in na vodi;
5. zoper razlom zrealnih oken in zreal;
6. zoper telesne nezgode na račun prve avstrijske splošnje zavarovalne družbe zoper nezgode na Dunaji.

Zastopi zavodu na Gorenjskem in Dolenjskem so:

Glavni zastop v Ljubljani: Gradišče št. 4.
Bled: H. L. Weneel.
Borovnica: Franc Gregorka.
Domžale: H. L. Weneel.
Kamnik: Ivan Stellè in Benjamin Winkler.
Kočevje: Franc Schescharek.
Kranj: Franc Omersa.
Krško: Josip Arnschegg v Vidmu.
Novo mesto: Josip Ogrinz (le zoper točo).
Ribnica: Anton Lapajne.
Škofja Loka: Vincencij Jammar.
St. Jernej: Franc Novosele.
Velike Lašče: Blaž Hudovernik.
Vrhnik: Josip Hammerschmidt. (6-2)

Št. 12081.

Razpis natečaja.

(3-2)

Pri vodovodu deželnega stolnega mesta Ljubljane je oddati službo

mašinista

z letno plačo 800 gld., prostim stanovanjem, kurjavo in svečavo.

Prošnje s spričevali o popolni sposobnosti je do

31. dné julija letos

poslati magistratu ljubljanskemu.

Prosilci, kateri znajo slovenski, imajo prednost, če so sicer jednako usposobljeni.

Službo je nastopiti 16. dan avgusta t. l.

V Ljubljani, 14. dan julija 1889.

Župan: Grasselli s. r.

Ogersko-francoska zavarovalna banka FRANKO - HONGROISE

s poroštvem premoženjem nad

8 milijonov goldinarjev,

zavaruje poljske in snožetne pridelke v kozoleh, na podu in v shrambi

zoper požarne škode

po najnižjih cenah.

Nastale škode se hitro in vestno izplačujejo.

Ponudbe prejema in poizvedbe izdava glavni zastop za Kranjsko v Ljubljani, Marijin trg št. 1, v prvem nadstropji (v g. Ranthovi hiši), kakor tudi vnanji zastopniki. Spoštovanjem

Jos. Paulin,
glavni zastopnik.

(2-2)